

“Ens n'hem sortit, amb el nou hospital”

Ha hagut de dirigir el projecte i posada en marxa del nou centre hospitalari comarcal de la Garrotxa

El nou hospital, començat a gestar el 2000, demà entra totalment en funcionament



Carle Puig, al nou hospital. Foto: J.C.

Aquest llicenciat en Medicina General per la UAB va arribar a la gerència de l'hospital Sant Jaume d'Olot des l'hospital de Sant Pau de Barcelona amb el mal precedent de tres gerents en tres anys. D'això ja en fa 23 i, bona part els ha dedicat a compaginar la gestió diària amb la del projecte del nou Hospital Comarcal de la Garrotxa, que demà entra en servei. Puig analitza en aquesta entrevista els detalls d'aquest trasllat i els sentiments associats.

Un trasllat complicat? En el món sanitari, hi ha dues coes que sempre són molt complicades: un canvi de programa informàtic i l'adaptació, i el trasllat d'un hospital. En el segon cas, quan està en construcció ja se'n parla. No és el moment físic del trasllat dels pacients. Hi ha un any o més de planificació i d'actuacions. Vam contactar amb un expert i ens va aportar metodologia i experiència perquè tot arribés a bon port, com així ha estat. Tot ha anat bé, però? Estem molt orgullosos d'haver fet el trasllat de tot l'equipament que encara funcionava. Si tens els 136 llits, trasllades els malalts i ja està, però només en tenim la meitat de nous i els altres han hagut de venir del Sant Jaume. Una setmana abans, ja hem anat disminuint les intervencions quirúrgiques programades i teníem a punt el suport d'altres hospitals per si calia. El moment clau va ser ahir a les vuit del matí, quan es va tancar urgències de l'hospital vell? Més que el moment clau, el punt d'inflexió. Tot va

estar molt pensat i controlat. El trasllat de malalts va estar assessorat pel SEM al detall: recorregut, nombre d'ambulàncies, metges, sortida i d'arribada i personal d'infermeria. Ahir, el servei d'infermeria va ser vital, perquè un equip ja fa dies que ho estava posant tot a punt i un altre equip es va quedar al Sant Jaume fins a l'últim moment. El personal ha estat clau? Tant. Ha estat excepcional, i no ho dic per quedar bé. Tota la gent que ha vingut de fora ha quedat meravellada de la capacitat de treball i col·laboració del nostre personal. Això és molt de la Garrotxa. Hi ha moltes coses que hem fet dins de l'horari, però també fora d'hores. Un total de 120 treballadors, per exemple, van ajudar el dia de portes obertes. Recorda com va començar tot? L'any 2000, amb un pla estratègic. Feia anys que s'havien acabat les obres d'ampliació a l'edifici i ens faltaven coses com el TAC, diàlisi i nous espais per segons com evolucionés la medicina, sobretot per fer coses ambulatories i diagnòstiques... Van sortir moltes idees i una de molt unànime, un nou espai. Fins i tot allà mateix amb el trasllat del geriàtric. Veient la unitat del patronat, de tots els partits polítics, vaig pensar que ens en sortiríem... Tothom tenia clar que ja tocava. Estàvem en un lloc del 1850. Com ho ha viscut tot plegat des de la gerència? Amb ansietat positiva, perquè és la primera vegada que ho faig. Però a la vegada quan veig la implicació de la gent i l'organització que hem seguit, tinc la sensació de tranquil·litat. Hi ha molts plans B, per si no arriben determinades coses... Ens n'hem sortit, amb el nou hospital. Nostàlgia? Ara farà 23 anys que sóc a l'hospital i 14 que parlem del nou. La nostàlgia és per l'espai, et sents més integrat a la ciutat. El Sant Jaume era un hospital més petit, et veies amb la gent, era molt fàcil trobar-te, moure't. Ara estem en un espai que triplica els metres

quadrats. El centre de la ciutat se'n ressentirà? Sí, perdrà serveis, però és un procés que han viscut moltes ciutats com Reus, Mollet, Igualada... i ens diuen que a poc a poc és un dol que es va curant. Els més preocupats són els comerciants. Les 700 persones diàries que anaven a l'hospital també feien altres coses. Per això ja es treballa per donar vida als espais buits del Sant Jaume. Com veu els treballadors? Hi ha de tot, gent molt il·lusionada perquè es milloren els espais per poder treballar i gent que tenen la sensació que trigaran més temps a adaptar-se, que ja estaven bé. Hi ha hagut, però, un canvi cap a la il·lusió quan han vist l'evolució. I els pacients? També hi ha dualitat, així com en els proveïdors, sobretot per l'accessibilitat i pel caràcter de centre familiar. Altres diuen que ja era hora i que s'hi adaptaran ràpidament. Els residents del geriàtric es queden al Sant Jaume. Com ho han entomat? Cal un període d'adaptació perquè l'atenció es feia dins d'un hospital d'aguts. Ara senten que els faltaria aquesta estructura. Pesava més la part sanitària que no pas la social i, ara, serà com crec que ha de ser. Una insuficiència cardíaca no es curarà en gent gran, però si estan estables cal que puguis xerrar cada dia, fer alguna activitat. Un centre geriàtric és a casa seva. Com preveu l'adaptació? Serà lenta, perquè a tothom li canvia l'entorn de treball de fa molts anys. També hi fa el caràcter. Ha passat en altres centres que la gent que tenia recança, després d'un any, ja no hi vol tornar. Molts usuaris es plantegen la mobilitat com un problema. Què en

penso? Que és un mal que es curarà com al Santa Caterina i com tots els hospitals que han anat fora dels centres urbans. Em consta que s'ha fet un gran esforç per activar autobusos cada mitja hora. Els usuaris que vénen dels pobles ara ho tindran més fàcil per aparcar. Què en pot dir, del nou hospital? Que té un disseny molt potent perquè sembla només d'una planta, quan en té tres; té molta llum, està envoltat d'un paisatge idíl·lic i, sobretot, la millora dels serveis és molt important. Està pensat per anys endavant i potencia allò que evoluciona en el camp de la sanitat: pocs ingressos, tractaments a l'hospital de dia, diagnosi ràpida, consultes externes ampliades, centres rehabilitadors. Cal destacar que hem pogut ajuntar i mantenir aquí els aguts i crònics. L'estructura s'adaptarà a les necessitats del pacient.

El primer projecte era només per a aguts i els malalts de llarga estada anaven al Sant Jaume. Vam saber reaccionar al seu moment en contra del pla funcional. Què destacaria de les principals novetats pel que fa als serveis? Tenim serveis capdavanters com un TAC d'última generació. Això comportarà un gran canvi, perquè fins ara els pacients havien d'anar fora d'Olot i s'havia d'esperar per a la diagnosi. Tindrem diàlisi l'any vinent i incrementarem els tractaments oncològics amb més dies d'oncòlegs de l'ICO. Amb el nou centre consoliden l'aposta pel part natural? En som pioners juntament amb el Santa Caterina i, ara, tenim les condicions per consolidar-ho. Hi ha banyera i tots els utensilis per fer una dilatació i preparació al part amb moltes condicions. Més de la meitat de les embarassades demanen el part natural i el tiren endavant entre un 30 i un 40 per cent. A més, tots els serveis centrals en surten beneficiats com la farmàcia, laboratoris, etc. També els serveis complementaris, com la cafeteria, sala polivalent, despatxos, cuina, bugaderia, etc. Un hospital de futur... Sí, queden espais de reserva per a ressonàncies, per a més consultes, més sales d'operacions... Tot adaptat a l'evolució de la població i a l'evolució de la sanitat. Abans parlava de la importància de la part informàtica. Sí, vull fer una menció especial al personal d'informàtica. Fa poc, teníem 500 històries en paper i ara, cap. Està tot informatitzat. Hem connectat els dos edificis un mes i mig abans gràcies a la fibra òptica de la Xarxa Oberta de Catalunya. Això ens ha permès funcionar a l'hospital vell, però a la vegada traslladar tota la informàtica al nou. S'ha invertit 1,1 milions d'euros en equipament d'informàtica: Wi-Fi, tauletes per a personal d'infermeria, centraleta, material informàtic posat en marxa, CPD... Vostès no estan sols. Què és el triangle? L'Aliança del Triangle és una aliança estratègica amb l'Hospital General de Vic i el comarcal de Campdevàrol. Espontàniament se'n va començar a parlar amb l'obertura del túnel de Bracons. Ja teníem relació amb Campdevàrol però no amb Vic. Vam veure que els serveis es podien donar a 250.000 habitants si ens ajuntàvem. Com funciona? En dos apartats: els serveis generals i els assistencials. En els segons, hi ha els serveis mèdics petits, que en ajuntar-se tenen més potència perquè donen serveis a més habitants. Nosaltres, per exemple, teníem un digestòleg i ens marxaven quan podien. Ara són quatre, s'especialitzen i es desplacen. Hi ha serveis grans com els de cirurgia prou potent per a cada hospital on només hi ha col·laboracions. I els centrals? Els serveis centrals els compartim. Aquest nou hospital entra al servei únic de radiodiagnosi del triangle, s'ajunta als dels altres dos hospitals. Els metges són els mateixos. En

enviar telemàticament els informes, un metge de Vic, per exemple, pot informar d'un pacient d'Olot. Això també és un avantatge per a la millora dels professionals. Tot plegat, no treu que el Trueta és el nostre centre de referència per a moltes especialitats. I la part no assistencial també és molt potent. Hem fet una Agrupació d'Interès Econòmic, amb un director i estructura i dona servei a tots els socis. Això ja funciona a la comarca d'Osona, i ara hi hem entrat nosaltres. Tenim serveis com la neteja i el manteniment, i la bugaderia i la cuina n'està pendent. També tenim una única empresa electromedicina.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 16-11-2014 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/14-salut/795829-lens-nhem-sortit-amb-el-nou-hospitalr.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss